

Det knager i Vesterskoven

Midt inde i Silkeborgs Vesterskov kan man høre historiens vingesus i det fredede område, som populært bliver kaldt "knagerne" - et navn, som giver sig selv, hvis man kommer på en dag, hvor det blæser. Dog skal man holde sig væk ved et stormvejr, da man risikerer at få en af de gamle bøge i hovedet. Træerne siges at være over 200 år gamle, og da skoven er fredet, står de, indtil de selv tumler omkuld.

Træerne står som tavse vidner om historiens gang, og man kan kun gisne om, hvad der har udspillet sig omkring dem, i de århundreder de har stået. Træerne afløser hinanden i et naturligt tempo, og selv efter de har givet op, er de en vigtig del af skovens økosystem. Insekter, svampe og forskellige smådyr finder ly og føde i de døde træer. I det hele taget summer skoven af liv, og man kan for alvor blive suget ind i dens tilsyneladende kaotiske tilstand med en følelse af, at det er sådan, det altid har været meningen, det skulle være.

Hvis man går fra syd mod nord, kan man se, hvordan skoven ældes, og flere træer har måttet give efter for tidens tand. Hvis man er opmærksom, kan man se både spætter, mejser og ugler, men man kan også være heldig at støde på den sjældne skovmår, som holder til i området. Og når man nu alligevel er der, er resten af Vesterskoven også et godt udflugtsmål.

